

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 32. Odacer excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

turos. Nunquam in quocunque hujus provinciae loco munere Ecclesiastico fungi licebit, cuncti vero, ipsius criminis conficii, a Communione repellentur, donec Ecclesiae satisfecerint.

Saeculum IX.
A. C. 881.

§. XXXII.

Odacer excommunicatur.

Tandem cum annus integer præterisset, ex quo Odacer fuisset intrusus, Hincmarus cum Episcopis suæ provinciae sententiam in eum edidit, in qua dicit: *Dei Judicium non timuit, nec doluit, quod hoc anno in Cæna Domini multi, quibus Odo Episcopus penitentiam publicam injunxerat, reconciliari non potuerint, nec Communionem accipere.* Quod compluribus solemnibus ritu Baptismus & Confirmatio non fuerit collata, quod compluribus parochis in Ecclesiis ruralibus defunctis, forsitan multi infantes sine baptismo mortui sint, aut alii sine Absolutione, sine Extrema unctione, sine Viatico, sine precibus solemnibus pro quiete animarum suarum decesserint. (*)

Cum

(*) Ecce iterum usus omnium Sacramentorum tam vivorum, quam morientium, atque preces pro mortuis contra Protestantés manifestè comprobantur. Quid ipsi respondent? Superstitio-

Sæculum IX. Cum Oeonomo incumbat, Reditus vacantis Ecclesiæ solícite custodire, Odacer via facti & potentia sæculari subnixus non solum redditus, sed etiam Bona omnia Ecclesiæ Bellovacensis occupavit; quin scimus, quod ad obtinendam hanc Dignitatem pecunias resque alias per amicos suos, nobis non ignotos, dedit. Unde, quia provinciæ Remensis Clericus non est, eum secundum Canones excommunicatum declaramus, & si in contumacia perseveraverit, indignum, qui in hac provincia quocunque tempore Ministerio Clericali fungatur, aut Comunionem, nisi ad extrema deductus, tanquam Viaticum accipiat. Ceterum, vicit Hinemari constantia; nam Odacer Episcopis Ecclesiæ Bellovacensis non adnumeratur.

§. XXXIII.

Forma in Electione Episcoporum servanda.

Sup. Lib. XLVI. §. 47. to. 2. Conc. Gall. ap. to. 8. Conc. general. p. 1866 Libertas eligendi Episcopos a Ludovico Pio restituta adhuc dum stabat; nam ejus usum dispicimus ex compluribus Actis illius ætatis a Patre Sirmondo colle-

ctiosa jam tunc erat Ecclesia Romana. Quid vero? Ecclesia Romana erat superstitiosa, & nulla alia extra ejusdem Romanæ Ecclesiæ Communionem existebat, ubi promissum Christi!